

Un exemplar

Acăstă foaie ese odată pe septămâna

DUMINECA

Abonamentele se facă în passagiul român
No. 9—11 și la Administrația diariului
Român, iar prin districte pe la correspon-
denții săi sau prin postă, trimițând și prețul.

55 parale.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	28 sfanți
pe jumătate an	14 "
pentru districte pe an	32 "
pe 6 lune	16 "
pentru străinătate	44 "

Fondator: Thoma I. Stoenescu

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA DOMNU THOMA I. STOENESCU GURANTE ȘI ADMINISTRATOR

DEPEȘIE TELEGRAFICE.

(Serviciul particulară alături Ghimpel)

LONDRA. 18/30 Martiū. — Prea-voslavnica Rossiă, audind că Adunarea este dispusă a desființa concesiunile, prin ambasădorele săi a oferită concessionarului mai multe sute de milioane de lei, ca să ia pe seama sa contracția pentru facerea drumurilor de feră. — Avisă dd Boerescu și Costaforu, care suntu speciali advocați însarcinați a pleda lângă Română procesul dragostii ce a avut în totu de una acesta împrejia pentru România.

PETERSBURG. 16/28 Martiū. — Tarulă a bine-voită a confiri dd. Boerescu și Costaforu orsinul numit Borșiu. Acăstă însemnată decoratiune are forma unui clopot de acioaiă, și se pără de gât. — Li s'a acordat, cu acăstă ocasiune, și dreptul de a purta titlul de printi Calmucovici.

PESTA. 15/27 Martiū. — In consiliul de ministri din Ungaria, după uă propunere făcută de d. comitele Andrassy, s'a luată decisiunea a se declara resbelu României, fiind că a îngădănită cădere ministrului Ion Ghica.

CONSTANTINOPOLE. 18/30 Martiū. — Spre a face să înceteze insurecțiunea, guvernul Ottoman este dispusă a oferi fi căru Candiotu căte uă mesură de o reză, untilu și tipsă trebuincose la facerea pilafului.

MADRID. 17/29 Martiū. — Regina a priimită uă addressă subscrise de sute de mii de Spaniolă, prin care este rugată a nu părăsi thronul, și o assicură de devotamentul lor. La casu însă de a abdica, Spaniolii suntu gata a o duce în brațe, ori cătu de departe aru dori să meargă.

VIENNA. 18/30 Martiū. — Consiliul de ministri a luată otărirea de a invita pe d. Generariu Tobias Gherghely să bine-voiasă a-i prezintă unu projectu ingéniosu asupra reorganisării armate austriace, în sensul prussienescu.

BELGRAD. 14/26 Martiū. — Se dice că pavillionul turcesc de aci, singură condiție a desertării capitălii Serbiei, are să fiă construită într-un felu de mosaicu de oreză, învenție noă a lui Zevzeclar Aga.

PARIS. 18/30 Martiū. — Francia pune ca condiție a reazamului și sprijinirii selle pentru Principate, rămanerea în districtele lor respective a mai multor prefecți vechi, între cari domnii Tufelcicoff, Theodoru Văcărescu, Ion Văcărescu, C. Manu și alti. —

BUCURESCI, 18/30 Martiū, 1867.

De la 1859 mai cu seamă și pănă astă-dăi, de căte or vorbia cineva cu unul din acei cari la noi se numesc liberal sau roșii, nu au de căt uă singură și acea-asi esclamațiune, adeverătă lozincă sau cuvîntu de recunoștere a acelor și oșteni ai anarchie și desordini, după cumu forte

bină iu califica reposatul diariu Ordinea, fiă-terrâna ușioră!

— Deacă nu vină liberal la putere, și atunci să vedă fericire pe teră, strigă ei pe tôte tonurile, în tôte locurile publice și private.

Oameni serioși și cu iubire de teră, ca patronii de la Ordinea, audindă acăstă repetită esclamațiune monotonă a lor, se mulțumiau dă din capu, într-un chip semnificativ.

În adeveru, aveau fôrte mare cuvîntu acei oameni căndu nu prevedea nemicu bunu după urma unui guvernă de roșii; aveau dreptu sermanii a se teme de uă asemenea grozavă calamitate.

Este constatată că ursita nu lasă pe omu să scape de cea ce se teme. Noi ne temeamu de unu ministeriu roșii, și eattă tocmai cea ce nis'a întemplată astă-dăi.

Ei bine! ce felu avem să ajungem, cumu stămu, și unde mergem? Deacă aru sta cineva să privescă la pacinicii locuitorii ai capitalii, nu însă la turburatori de meseria, deară la acei cetățianii amici ai ordinii și ai stabilității, deacă i-aru privi, dicem, i-aru săngera anima veșendu-i cumu trecu pe ulițe, cu ochiul stinsu și cu capul plecatu pe umăr, în tocmai ca cursierii lui Hypolit, esindu din Trezena.

S'a dusă speranțele lor, s'a stinsu visele lor de fericire! Unde suntu astădăi, ce mai înseamnă astădăi acei corifei ai dreptei, domnii Lascăr Catargiu, Dumitru Ghica și tutti quanti, oameni ai ordinii și chiar ai stabilității, căndu sunt ei la ministeru, a le căroru servicie și amoru pentru teră le attestă într-un modu așa de strălucitoru crucile și decorațiunile ce se resfață pe pepturile lor? Unde suntu ei?

Ömeni cu tradițiuni gloriose, cetățianii illuștri cari nu au ștersu-o la sănătosa când au venit invaziunile străine, deară din contra le-aș eșit înainte spre a le brava prin surisul lor; ömeni cărora teră și tôte posteritatele celu mai posteriore le voru datori atât protecțiunea Russiei, cătu și amabilă suzeranitate a Turciei, acei oameni, dicem, pentru ce s'a înlocui tu astă-dăi la ministeriu cu nisice nume atât de antipatice și Tarulu și Padishulu?

Abia scăpați de tendințele februariste, abia reîntrați, mulțumită guvernului domnilor Lascăr Catargiu și Ion Ghica, într-o stare normală; căndu tocmai începusem a perde memoria acelu 11 februarie care a înecat atâtea sperante și illușuni,

să ne pomenim de uă dată cu unu cabinet ca celu actual, este ceva oribile, monstruos, spăimântător, amerințător, înfirător, uimitor, și derăpanător!

Dară, celu puținu, deacă acest ministeriu ar înțelege situația în care ne aflăm și misiunea ce are. Aș! vorbă să fiă. În locu ca să se ocupe de teră și de alle terrei, domnii miniștri n'or fi visând pote de cât anexiuni, uniuni, și mai căte allea tôte. Oru fi visând Transilvanie, or fi aspirând Bucovine, voru fi cugetând Banatul, vor fi vădend Bassarabie, oru gindi la Macedonia. Bravo! Zamphirichei ce-i lipsea?... Numai ferigea!

Eattă duoă septămâne trecute, adecă optu-spredece dille, fără a mai socii jumătătile, cuarturile, minutele și secundele, calculu care ne-aru însă măntă de sicură, eattă duoă septămâne și trei dile de când este la putere actualul guvernă, venit la antei martiū ca unu adevăratu mărtisor, și nu vede dem încă albul în căpistere. Nimicu, nimicu, și tot nimicu, după cum am constatat-o în unul din numerele noastre precedinți, afară de circulariele domnului ministru de interne, circularie cari tindu învederat a incurca pe domnii prefecti, și a reduce acțiunea și inițiativa domniei lor în districte la cea mai simplissimă espressiune.

Ca să mărturismu însă cea ce este dreptu, numai domnul intendant-general Tobias Gherghely, care este TOTU ministru de resbelu, numai dumnealui ne mai dă ore-cari garanții, că celu puținu, deacă n'omu avea altu-ceva, deară armata o să se organizeze. Pre cătu ni se spune, d. ministru de resbelu a și pregătitu deja unu asemenea projectu, menită a ne da uă armată de mai multe sute de mii, toate aceste oști organitate prusienesc, și cărora fostul intendent le garantă, cu contractu legalizat, succesu și victorie sicure asupra oră-căroru alte armate ce aru cuteza să se măsore cu noi.

Voru fi mulți, suntemu sicuri, cei cari voru striga în contra acestei organisați engenișe și opportune. Detractori nu au lipsită nicu unu omu de geniu, și prin urmare amu dorica fostul intendent generalu alături Vodă-Cuza, să nu se intimideze de cele ce se voru dice.

Cea mai fericită însă din ideile cari caracterizează geniul domnului Gherghely, este desființarea batalionelor de vânători cari, celu puținu păna acum, și sperăm că și cătu voru mai essite, n'au venită și n'or se vîneze neci epuri, neci

prepelițe, neci potirnichii pentru prânzul vre unui din domni generali în genere, cum și neci pentru d. Gherghely în particulariu.

Deară, ni se va dice, deacă n'a fost trebunță de vînători, pentru ce atunci să mai înființați încă unu batalion, după 11 Februarie?

Pentru ce?

Pentru că atunci eramă cîteva lune aproape de 11 Februarie, și astăzi suntemu unu anu și u lună departe de el.

Pentru că atunci era ministrul de resbel d. Leca, și astăzi este fostul intendență alu lui vodă Cuza.

Pentru că ..... pentru că ..... pentru că aru fi multe pentru că, pe cari spațiul sau alte cuvinte nu ne eartă a le spune, prin anticipație, acelora ce aru cetează să ne facă întrebările atât de reu nemerite.

Maî este ore trebunță să spunemă încă altu ceva?

Nu! Destul pentru astăzi!

LAGO

SITUATIUNEA DUPĂ PRESSA ROMANA.

Tote diariile, — cu alte cuvinte întreaga reprezentare a opiniei publice, după cumu le numescu dictioarele politice, — toate diariile nu se ocupă de căt de situație.

Deacă aî sta să judeci comedia asta de situație după cumu o defineste fiă-care diariu în parte, atunci de curu năi putea ajunge a-ti face uă ideia lămurită des pre densa; căci unul o vede albastră, altul stacojă, altul verde, altul fumuriă, și așa mai în colo subu toate culorile.

Situatiunea însă, în genere, este bună sau rea, după cumu suntemu bine sau reu noi însine.

Să nu vă pară curiosă, iubiți lectori, acesta afirmație a noastră. Ea nu este de cătă rezultatul unei experiențe, este adeverata concluziune a vieții practice.

Si, că să vă convingeți că este așa cumu vă spunem noi, să cercetăm pucinu cumu vede fiă-care organ de publicitate situaționea în care ne aflăm.

Să luăm deci pe Trompetta, acesta făia, chipu și asemenea a redactorului său primar.

Ce spune ea?

„Situatiunea este amenintătoră. Puternicile armate ale puternicei imperație puternicului Taru sorbă pe fiecare di apă Prutului. Austriaci suntu pe fruntarie.“

Cui e fome codri visează.

Sermanul redactor alu Trompettei ne face efectul lui Gură Cască alu d. Vasile Aleșandri, care spunea la urechia, lumii cu disreție, că Austriaci suntu la Vienna, Turci la Rușciuc, Muscali la Odessa și Ungurii la Pesta.

Vine apoi Reafoma și Farul Română, acesta, părechi de gazete, adeverată icoană a reposatului Vestitorul românesc, publicat de reposatul Zaharia Caralechi, care, cînd erau Rușii în țeară, și anunță în totu de una învingători ai Turcilor, cînd însă Turci se află aci, areata în fiă-care di pe cei d'ântăi învinși de cei d'al duoile.

Mai pucinu pretențioș de cătă Trompetta, redactorii acestor duce gazette s'ară mulțumi cu situaționea, deacă li s'ară da vr'nu osioru de rost.

Frageda Perseverantă, diară care-si promite de mai nainte a persevera, chiaru în lipsă de abonați, boala de care sufferă diariele noastre, frageda Perseverantă aru putea găsi că situaționea nu e tocmai rea, deacă... deacă... deacă d. Tobias Gherghely aru remane simplu intendant, sau intendantu-simplu, cumu era subu M. S. Alexandru Ion Cuza-Vodă. — Mărturimă că Perseveranta e forte modestă în aspiraționile selle politice.

Vine apoi Sentinelă.

A! acesta făia care nu vrea să sciă de politica esterioră, ca și Dumitrică de offițerii nemesci.(*) cu totă incredere ce are în actualul cabinetu, nu va putea admite că situaționea este bună, de cătă atunci cînd va vedea că s'au măturătu, din magistratură ea și din administrație, toate acelle instrumente venali și servili ce ne-ă remasă pripasă din timpul lui Vodă-Cuza. — Sentinelă așa s'ă depinsu, așa va urma. Acesta făia nu se schimbă, căci are unu învețu reu, unu obiceiu care a devenit uă a doia natură la densa.

Mai trebuie ore să vorbim de Românnu?

Nu! căci asta ne aru zăpaci și pe noi și pe lectori nostri.

Cătă însă privește situaționea, după cumu o înțelegemu noi, adeacă Ghimpele, atunci numai vom găsi că este bună, cînd vomu reveni la veciile obiceiuri, la acele vremuri de gheliruri și chilipiruri, de privilegiu și monopoluri, de pricopeli și de treburi, în cari oamenii cu bună creștere și illustră nascere se cunoșteau că suntu și ci ceva.

Păna atunci însă, situaționea nu ne offeră neci uă garanță, de ore ce mai cu seamă în guvernă se află persoane cari suntu adeveratul toxinu, cumu a disu D. Blaramberg, alu ideelor de libertate, egalitate și fraternitate, aceste trei lucruri ce ne-ă înurcatu atât și au făcutu a nu se mai cunoșce vădici din opinie.

Așa vedem noi situaționea. Cine va voi vădă ca și noi.

Amu disu.

MACHE

EPISTOLA

Principelu Gortschakoff către redactorele Trompettei.

Domnul meu,

Nu este antea oră când amu onorea a-ti adressa epistole. Dumneata o scii bine, și, afară de asta, orga-nul dumitale de publicitate, de la un timp în cua, nu scapă neci uă occasiune spre a nu adduce vorba despre Russia și despre affectiunea ce părta compatrio-lor dumitale, prea puternicul meu stăpîn, Impăratul tuturor Muscalilor.

Amu văduțu cu placere, domnul meu, că scii să-ți împlinesc datoria, cînd își ține făgăduiala acela care te insarcină cu trebele săle. Citescu cu uă deosebită mulțumire Trompetta, și speru în curând a o face să fiă organul de predilecție alu Tarului.

Aceste dise, să viu acumă la subiectul ce m'a facut a-ti adressa acesta epistolă. — Sună greșeale, domnul meu, cari în politică adesea oră pericolită nu numai essiștă inividilor, deară chiaru a Statelor. Una din aceste greșeale, este recunoscerea de către Austria a constituției și autonomiei Ungariei.

Suntu sicur că m'aî înțelesu și că te-ai și îngrijit deja de semnificaționea ce are acestu eveniment politicu.

In adevără, acestu actu de uă slabiciune neaudiată din partea M. S. Franciscu Iosif, cari interce le isbeste mai direct și mai tare?

Oră cum aru voi să privescă cine-va acesta cestiu-ne, de voia de nevoia este silitu a recunoscere că numai interesul Russiei, și alu dumitale este aci mai mult în jocu.

Mă esplicu:

La 1849, venindu în ajutorul Austriei, Russia s'a falit a da uă șepăna refuială acestoru împințenă și îmbumbați Maghiari. — A vorbiu depințeni și de bumbi: Acesta îmi adduce aminte ore care particularitate asupra cără voru reveni.

Deci, răfundu atunci pe Unguri, acestia naturalemente voru căta pe vitor să-și respune, cum a și început dea a o face declarând, în foile și adunările lor, că România depinde de corona Santului Stefan. — Absurditate monstruoasă! România, deacă aru trebui să cadă parte cuiva, dumneata înțelegi bine că nu poate fi de căt parte Imperiului nostru, ca una care este de aceiași religiune, și ca uă tără, precum bine dicu dumneata, pentru care amu facutu atâtea însemnate sacrefacie.

Eattă unde este lesat interessul Russiei.

Acumă să venimă la alu dumitale.

Amu vorbitu mai susu de uă particularitate. Ai înțelesu forte lesne că era vorba de acelle trei obiecte cari te însoțesc peste totu locul, în Ungaria ca și în România, adecă de corona, bumbii și pintenii cu pricina

Ei bine! în casul cînd din fatalitate s'ar întembla

ca Romania să se maghiziere, dumneata naturalemente

ai devini raia maghiară, și prin urmare supusu juris

dicțiuni maghiare. Ce aru resulta ore din asta atunci

pentru dumneata? Mă înțelegi ce voi să dicu.

Eattă déra bine constatatu că actual impoliticu allu

Austriei, ne loveste numai pe noi amendoi. Ce remane

deci de făcutu? A înapoia obiectele în litigiu, sciu că

își este atât dumitale precum și puternicei melle împă-

riate peste putință, de ore ce elle au trecutu la cine

scie a cîteau mană.

Astă-fel dar, cîntărind greutatea situaționi, nu ne remâne de cătă a lupta în comună spre a face să triumfe planurile illustrului meu suveran, cari-ți sunt asa de bine cunoscute.

Comptând pe nepregetarea și pe devotamentul dumitale, am și dat ordină agintelui nostru de acolo spre a-ti înlesni tôte mijloacele de cari vei avea trebunță.

Cugetă că esci interesat, deacă nu mai mult, dar de uă potrivă ca noi.

affectionatul dumitale
Principele Gortschakoff.

P. S. Nunuță I își pote fi de mare utilitate. Cultivă i amicitia și dă-i instrucționă. Adu însă aminte de a nu uita să sigileze tôte actele cu sigiliul și armele selle. Si idioții suntu buni la ceva.

pentru conformitate
MACHE

UNU PORTOFOLIU VACANTU.

Hotărîtă, seculul nostru, este seculul lucrurilor ingeniose.

Nu e nimicu subu sôre, absolutu nemicu, din care să nu sciă trage profitu unu omu care se bucură de ore care intelligință.

Cându s'a numitul actualul cabinetu, vădendu vacanța remasă la ministeriul lucărilor publice, noi ne-amu disu: Ce să însemne ore acesta vacanță? Să nu fiă vre unu planu strategic din partea guvernului?

In acesta nedumirire aflându-ne, fără a ne putea da unu responsu, ne-amu resemnatu a remânea în nesciintă, așteptându de la întemplieră să ne lămurimă, și întemplieră ne-a servită de minune.

A doua, sau a treia di după venirea la putere a ctnalului ministeriului, eramă la cameră unde onorabilii dreptaci aveau de gind să dea un vot de neincredere. Așteptam să vîz ora ca să ia cuvîntul vre unul din oratori contra, spre a espune motivele pentru cari nu puteau susține guvernul, și numeramă deja pe degete unu întregu pomelnicu de nume cari aveau să tune și să fulgere, mai multu sau mai puin bine, in contra domnilor ministri.

Ora sosi. Unu năprascicu oratoru din drépta, de și camu pîpiri, detuna bolta sălelor sedințelor. Ceru să cuvîntul, acestu. Quos ego ce cîta să facă a se utre-

mura și înfiora sermanii ministrui cari steteau în față pe banca ministeriale, ce în curindu se aștepta să se transforme în bancă de accusații.

Aruncau uă privire cercetării spre domnii ministri, spre a descoperi ce se petreceea în dumnealor. Accusaționă urma, dumnealor surideat; suridîndu însă, nu încetau a arunca ochiade cîndu oratorului, cîndu valcantul fotoliu ministeriale, ochiade destul de semnificative poate, dară cari pentru mine, e mărturisescu în conștiință, nu semnificău până atunci încă nemici.

Pe cîndu însă îmi munceam mintea rebellă a mă faă ce să înțelegu semnificaționea ochiadelor ce călătoriau de la oratore în linia dréptă spre fotoliul ministeriale vacantu, și de aci iarăși la oratore, cumu amu spus, u-voce, nu tocmai strălucitoră prin dulceață ei, isbucni din sénul drept.

— Hai! îmi disu. Sermanul cabinetu! Cumu va putea sufferi el atâtea accusaționă peste accusaționă? Cine ore îl va appăra? Si de astă dată îl aruncau uă privire de compasiune.

Cabinetul însă surideat mereu, iarăși ochiadele își urmă cursul lor, cu regularitatea unu chronometru.

Mărturescă că îmi perdiu cu totul latinăscă. La ce ore trebuiam să attribui aceste dispoziționă ridetoria a le ministeriului?

Primul orator tăcu, conchidîndu cu formula classică și obicinuită: Amu disu!

Observau însă că surideat mereu, iarăși ochiadele își urmă cursul lor, cu regularitatea unu chronometru.

Alu duoile oratore luă cuvîntul. Priviți ministeriul. Ochiadele semnificative se strămutaseră spre acesta.

— Domnilor, dicea oratorul, acestu cabinetu ..... acestu cabinetu ..... acestu cabinetu ..... are unu focoliu vacantu, prin urmare elu trebue să aibă încredere A-dunării, încredere terrei.

Nenorocitul orator nu mai putu dice unu cuvîntu. În deșărtu duse el la busele selle de mai multe ori paharul cu apă tradiționale; nimicu, nimicu, nimicu! Dară gesturile selle areata necontentu fotoliul ministeriale vacantu.

Ințelesu.

Puterea este dulce. Cîte-să cinci milioane de locuitori ai acestu pămîntu ce se numesce de secul România, aú nobilea și laudabilea ambicioane de a fi ministri. Fotoliul vacantu surideat domnilor deputați, și facea să suridă totu de uă dată și pe domnii ministri, cari sciau că voru găsi apărători, insuși printre ce nu se rumiau amicii domniei lor politici.

Ba nu, mă rogă, amu dorî să scimă care este acelă Catone modernu ce aru nesocoti acestu frumosu idealu ce se numește în viață reală portofoliu ministeriale?

Să ni se arate, și noi suntem gata a-i votu unu momentu din oră ce metalu, și din oră ce peatră ar dor dumnealor.

Oră cumu, remâne constatatu că portofoliul vacantu, numai elu singură, a facutu să fiă transată cestuinea ministeriale, pusă de mai multe ori în discuție la A-dunare.

O! ministeriu ingeniosu! Cum ore nu vei sta tu multă la putere, cîndu al unu asemenea farmecu la dispoziție tea spre a attrage pe sermanii muritori?

LICĂ.

Adresa stîlpiloru, telulu și altoru obiecte de la te-legraf, catre d. ministrul de interne.

Domnule ministru,

Încă sub impressiunea unei satisfacționă indescriptibile, amu simtă de uă sacră datoria a noastră a veni să vă mulțumim, aretându-vă cătă puteți conta pe re-cunoștință noastră.

In adevără, care a fostu poziția noastră, din fatalea pentru noi di de 11 Februarie până la venirea la putere a d. Lascăr Catargiu, ca ministrul de interne?

Tristă, domnule ministru, tristă și durerosă.</p

alegerea ce ați făcută în persoana d. Ion Falcoianu, căci, ca să însemnăm și noi ceva, ne trebuie domn Liebrecht, Nenici, și alții pe care, de ați fi avut bunăvoieță pentru noi. lesne i-ați fi putut găsi.

Vă rugăm dară d. ministru, a face ca cătă mai neîntăriat să inceteze poziția anormală în care ne aflăm astă-dătă noi, cătă și acei cari se întemeiază pe međiloacele noastre de producție, căci altmirel, vom fi nevoiți să refuzăm de aci nainte serviciul nostru.

Priimiți, etc. etc. etc.

(Subscriși). Telul, Stilpi și tot obiectele de la telegrafă pentru conformitate: MIULU

CÂTE-VA STROFE TRISTE.

Fericie! fericie! d'acelă care mōre
Pe sénul femeiei, ce'n lume-a iubită!
Așa fluturelul, lipită de uă flōre,
Pestrițele și aripi întinde la sōre,
Si astă-felă se stinge voiosă, liniștită!

* * *
Eă însă de sōrte mē vădă cu putere
Împinsă către locul în care nu ești,
Se staă fără tine, ascunsă în tăcere;
Se portă și și nōpte uă crudă durere
În sufletul unde tu âncă trăești!

* * *
Si tristă e, iubit'o, se vedă de odată
Din două ființe ce multă s'a iubită,
Cum una din ele la cei-laltă cătă
Cu sufletul rece, sprincéna 'ncruntată,
Ca șoia la nōpte, cândă e spre sfîrșită.

* * *
Fericie! fericie! d'acelă care mōre
Pe sénul femeiei ce'n lume-a iubită!
Așa fluturelul, lipită de uă flōre,
Pestrițele și aripi întinde la sōre,
Si astă-felă se stinge voiosă, liniștită!

ICH.

STRAMUTAREA CURTII DE CASSAȚIUNE.

Totă lucururile aă în lumea această ticălosă și minciună partea lor comică și serioasă. — Unul se naște, altul mōre. Unul se însoără, altul se dessoră.

Unii se bată și alții se împacă. Unul face, altul desface, — cum facem și desfacem noi de seapte anii; — n'ar fi lucru cu supărare, — pentru cei cu musca pe căciulă.

Unul plângă, altul ride;
Unul jocă, altul bolestă.

Și multe, și multe, și eră multe...

Ei bine! pentru ce totă aceste, care este rațiunea lucrului? Rațiunea stă, — o spunemă âncă odată, — în partea serioasă și comică a tot ce e nou și vechiș subușore. — Rațiunea stă în rațiunea dă avea totă medalia un reversu.

Cestiunea strămutării Curții de Cassațiu, n'a putut scăpa de sōrta aceasta. Pe când D. Rosnovanu et C-nie plângă cu lacrime de crocodilă, pe când D-lui face la robuste protestări, pentru Unire, D. P. Grădișteanu, mōre de risu și respusi de: 3 Aprile...

Pe când unii facă din această cestiune o finală cestiu de Statu, alții o reduc la expresiunea unei simple cestiuni de tărabă, de ghiveciu.

Ce să facă?! Așa-i lumea aceasta deșertă! Unuia și place popa, altuia preoteasa; și la mai mulți fata popii, (când fata a trecut măcar pe lăngă Venerea lui Praxite).

Si aproape de fată: Curtea de Cassațiu, este uă frumosă și cu bună destre fată, care suride galanților membri ai baroului nostru. Pecat numai că această feță are două fețe. Cu una suride avocaților din Iass, și cu alta avocaților din Bucuresc. Vom vedea înse cine va rîde la urmă.

Dar să lăsăm totă la uă parte. Si noi, ca cronicari umoriști, să ne apucăm de partea cea comică a lucrului.

Pentru noi, cestiunea aceasta redusă la adevărată ei expresiune, ni se înfățișază întocmai ca uă vacă mare, grasă, lăptosă pe care bieții și amăriții locuitorii iașenii o țină de cōrne, și pe care apriliștii și avocații nu să daă rîndul de a o mulge.

Ațătăi tot și lada în podă.

Dar să nu socotiți căi mai multă.

Căci, după noi acolo unde copiii plangă și ceră carne și pâne, satisfacerea unui simplu amor propriu nu vătine locu de sață.

Unde o dore, și unde o leagă? dice românul.
D'asemene dică vom și noi: unde-i rana Moldovei și unde o leagă!...

După cât vedeți, noi nu suntem în contra strămutării; facem rezerve și protestările noastre în favoarea tutulor imbuñătățirilor reali ce se cuvină a se da Iașilor și României de peste Milcov, dar nu ne putem ține de risu, cândă ne închipuim slabiciunea ce are să apuce său pe avocații iașenii său pe cei bucureșteni, sau pe otelierii iașenii, sau pe cei bucureșteni, când cestiunea se va resolve definitiv în favoarea unicii uă alteia din părți.

Incătu pentru noi, cărora strămutarea nu ne face nici cald, nici rece, încă pentru noi, cari privim lucrurile cu sânge rece, dicem că atunci, și numai atunci, (în lipsa unui drum de feru) Curtea de Cassațiu va avea darul supranatural de a tămaudui rânele Moldovei, când apa ce curge pe Bahlu se va preface în lapte, —

va ploua cu cărănaș și cozonaci caldi; cândă omenei vor putea trăi din aer ca pasărele cerului, — cândă lupii vor cănta ca cocol și cocol va urla ca lupul, — cândă furul nu va mai rugini, — după cum se exprimă un vechi chronicar, — cândă Grecii se vor cumpăra, cândă babele vor intineri și caii vor înverdi.

Până atunci însă, ne înțâm de logica D-lui C....., carele la 1863, striga să piară Iasi ca să scape Unirea României și astădă face caușă comună cu acoi ce la 3 Aprile strigă: să piară Unirea ca să scape Iasi.

Ce felă de logică va mai fi și aceasta, nu scimă?

In tot casul, Români cei buni să lucreze spre face rea unui drum de fier, care va întări adevărată Unire, va pune în fiare pre separatisti. — In tot casul, să nu credem că totă ciorele ce sărbă se măncă. — In tot casul, să asistăm, noi cu toți Români, cu sânge rece și imparțiali, la lupta cruntă de avocați și otelieri, — pentru posseiderea Curții de Cassațiu.

Curagiū D-le Mărzescu!

Nu te da, D-le Costaforull!

Nu te lăsa, D-le Hugă și Binderu.

Eră D-tă, D-le Năzdravane, astădă, ca atunci cândă D ta protestezi, depe tribuna Adunării, despre sentimentele D-tale de Unire, atât de bine puse în practică la 3 Aprile, cugetul, constituția noastră, ne dice:

Risum teneate, amice.

GHICI ?

SPIRITUL LIMBEI ROMÂNE.

I

Limba română este adevărată mamă a Ghimpelui. Români suntă în totă dilele redactorii Ghimpelui, fără să scăi, ca și Burghesul lui Molière care făcia prosă nainte dă sci ce va să dică prosă.

In adevăru, ce ghimpe mai ascuțită putemă noi însige în inamicilă terei noastre, de cătă acei ce i-a împărtășit și dilnicu îi împinge Româniul celu care nu scie neci ceti, neci scrie.

II

Ce limbă vorbesce Româniul aceloră insecte, pre cără, respectându-ne prin perifrase numai i-amă putea designa aci, spunând că este animalul ce dă fericirea Maghiarului și afecțiunile celle mai scumpe, cărănașii germanului?

Unu animală de aceștia, anchi de unu anu abia, este numită GODAC, de la vorba rusescă GODA, care însemnă anu.

Și în ce limbă Româniul spune godacului obrănicu să-si cate de drumu?! — Hidéo este o formă coruptă a Verbului rusesc: dute, mergi.

III

Famósa avere a fanariotului cândă năvălia în România: Capetele de țiri și maslinele putrede, făcu pre Românu se ia de la Geci vorba LIPSĂ... LIPSĂ în teră e de origine fanariotică.

IV

De unde aă luată Români slăinina de nu de la Unguri?

Si vorbele Catahrisis, ABUSU, nu vă spună ele că a fostă odată în teră o vreme cândă nu se făcea neci grecescul CATAHRISIS, neci francusul ABUSU... Când dice Româniul vorba CONCESIUNE, putea elu să nu facă cunoștință cu D. Godillot?

V

Nemțul a dată Romanilor ŞORTUL și unu Ardelén mai pretinde că și GRÓPA este totu nemțescă. — Noi scimă însă că: „Cine sapă GRÓPA altuia cade elu într'ensă”.

VI

Ce ironia mai subtile în fine de cătă dă hoteza „fălăsele noastre mulțumiri”, prin MERCI; „iubirea noastră superficială”, prin MONCHER; lipsa noastră de rușinare, prin modestia, etc. etc.

KAI TA ΛΟΠΑ.

PALIMARIULU,

Măină e mare serbătoare,
De trei ori dar amu se tocă,
Si amu se facă sunătoare
Clopotele la unu locă,
Ca la săntă leturgie
Ce avemă a o canta,
Poporanii toți se vie,
Nafură spre a lna.

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Amu se tocă cu regejine

Toca mare, regulată;

Că s'adună la rugăciune

Pe ori care botezată;

De și adă creșinținul ține

Pré puțină la legea sa;

Cătu și 'n templu când elu vine

Cercă ceriu-a însela.

Toca, tocă

Bom, bom, bom!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Dar ori cumă lase 'l se vie

Și cu Iuda 'n sinul său,

Mulți la număr numai fie

Căci atuncia nu 'mă e reu;

Avuții aducă prinose

Gologan și făfirigă

Seracineea sdrențorose,

Mere roșii și covrigi

Toca, tocă

Bom, bom, bom,

Toca tocă

Bom, bom, bom!

Si eu înse mă portu bine;

Umblu ca unu titiredu;
Maă alesă cândă rândulă vine
Cu disculă se colindedu
Ear cândă suntă față în față
Cu diaconesa mea,
Inima 'mă se strângă 'n ghéță
Că 'mă e drăgă tare ea!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

O dieconesa jună

Vaduvă, fără bărbată

Acumă de doi ană 's' o lună;

Sufletă bună și minunată!

Unu busuocă de femeie

Ce și prin protoierei

Vâră draculă fără se vrie

Că are fermecă ochii ei.

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Sfârșindu săntă leturgie,

Îmă ieș partea de colacă,

Din coliva cea dulcie,

Din mere și din pitici,

După ce aceste tōte

Le grămadescă în basma,

Fuga iute cătă se pote

Mă indreptă spre casa sa,

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

Toca, tocă,

Bom, bom, bom!

De-unu timpu îne, val de mine!

Singură 'n' maă găsescă,

Oră și cândă p' ore cine

Eă la dansă întâlnescă,

Cândă Primariulă că e june,

Cândă Notariulă că i flăcău,

LIBERALISMULU A DUOI MINISTRI.

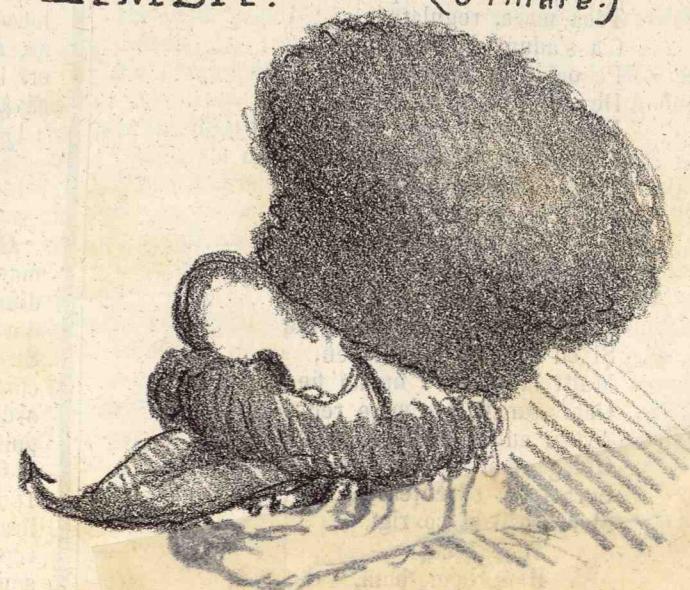

— Ce amū inceputu la 1848, voiū termina acumū! . . .
— Te felicitu amiculū meu! Tu ești celu mai bunu sprijinitoru alu României!

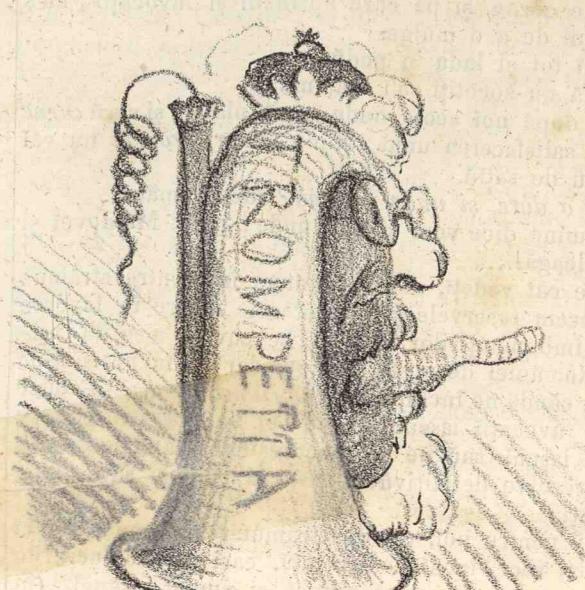
LIMBA. (Urmare.)

Limba Știngei.

Limba Dreptei.

Limba murdara!